22/03/2026

Πρεβέζης Χρυσόστομος: «Οι Άγιοι επικύρωσαν με το αίμα τους την αγάπη τους προς τον Χριστό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με λαμπρότητα τελέσθηκε απόψε ο Μέγας Πολυαρχιερατικός Εσπερινός της εορτής της Συνάξεως των Φθιωτών Αγίων στον Ιερό Μητροπολιτικό και Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Χρυσοστόμου, συγχοροστατούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Διονυσίου και του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών σε απευθείας μετάδοση από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και

διαδικτύου.

Τους Ιερούς ύμνους απέδωσαν με αρτιότητα καθηγητές, πτυχιούχοι και μαθητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός», διάκονοι των Ιερών Αναλογίων της πόλεως της Λαμίας, υπό τον Διευθυντή του Ωδείου και Πρωτοψάλτη του Μητροπολιτικού Ναού Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Τους Αγίους Αρχιερείς και τις συνοδείες τους προσεφώνησε καταλλήλως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, ενώ τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Μητροπολίτης Πρεβέζης κ. Χρυσόστομος, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Αναφέρει το Δοξαστικό του Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος το εξής «Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν καὶ εὑρήσετε χάριν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ εὑρήσητε ἀνάπαυσιν...».

Διανύουμε ήδη την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, που είναι μια περίοδος μετανοίας, μια περίοδος κατά την οποία καλούμαστε με την Χάρη του Θεού και με και δική μας προσπάθεια να μεταβάλλουμε, να μετατρέψουμε, να μεταποιήσουμε την καρδιά μας από λίθινη σε σάρκινη, από αναίσθητη σε ευαίσθητη και αισθαντική, από ανάλγητη και σκληρή σε μαλακιά και θερμή και ανοιχτή στον συνάνθρωπο και στο Θεό.

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι καιρός ανακαινισμού, είναι καιρός νέου ξεκινήματος για τον πιστό ώστε μέσω των Μυστηρίων, της μετοχής στα Μυστήρια να γίνει η ζωή μας αγιοπνευματική, να γίνει χαριτωμένη, δηλαδή να είναι στολισμένη με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι εποχή συμφιλίωσης και καταλλαγής ώστε η καρδιά μας να κατοικηθεί και να πληρωθεί από την ειρήνη και την χαρά, που είναι καρποί του Αγίου Πνεύματος.

Τέταρτη Κυριακή των Νηστειών σήμερα και η Εκκλησία μας προβάλλει μία μεγάλη προσωπικότητα, τον Άγιο Ιωάννη τον αποκαλούμενο της Κλίμακος, ο οποίος μας άφησε ως δώρο και παρακαταθήκη ένα βιβλίο, μας άφησε δώρο και παρακαταθήκη την λεγόμενη Κλίμακα, τη σκάλα δηλαδή με λίγα λόγια που θέλει να μας διδάξει δύο βασικά πράγματα.

Το πρώτο ότι η πρόοδος στην πνευματική ζωή πρέπει να γίνεται μετ' επιστήμης, όχι πρόχειρα, όχι ως έλαχε, αλλά με συνέπεια, με προσοχή και προσπάθεια να αγωνίζεται κανείς να εξαλείψει, να καθαρθεί από τα πάθη του και το δεύτερο, ότι από το πρώτο σκαλοπάτι μέχρι το τελευταίο το τριακοστό, που είναι το έσχατο, δεν μπορεί να τα διανύσεις πρόχειρα και απ' τη μια στιγμή στην άλλη, αλλά πρέπει

να τα ανέβεις κλιμακωτά, σιγά σιγά, να ανεβαίνεις με λίγα λόγια στις αρετές, να επιδιώκεις τις αρετές, να προσεύχεσαι για αυτές και να τις επιθυμείς μέχρι να φτάσεις στο τελευταίο σκαλοπάτι, στην τελευταία βαθμίδα, που δεν είναι άλλη από την αγάπη. Την κατά Θεόν αγάπη.

Τριάντα λοιπόν σκαλοπάτια καλείται ο χριστιανός να ανέβει αργά αλλά σταθερά. Στόχος: Η τελείωση μας, η κάθαρση από τα πάθη και η ένωσή μας με τον Θεό. Αυτός λοιπόν είναι ο πνευματικός αγώνας που πρέπει να γίνεται με συνέπεια, με κόπο και με ζήλο και με όρεξη προκειμένου να μπορεί να επιτύχει αυτά στάδια ο αγωνιζόμενος χριστιανός.

Λέει λοιπόν ο Άγιος Ιωάννης ότι το πρώτο σκαλοπάτι είναι η αποταγή του κόσμου. Τι σημαίνει αποταγή του κόσμου; Μας καλεί δηλαδή ο Ιωάννης της Κλίμακος ή ο Χριστός να εξαφανιστούμε από τον κόσμο, να πάμε να ζήσουμε στις σπηλιές; Όχι ασφαλώς!

Αποταγή του κόσμου σημαίνει να εγκαταλείψεις το κοσμικό φρόνημα δηλαδή τον κοσμικό τρόπο σκέψεως και να αποκτήσεις «νούν Χριστού» αυτό που με άλλα λόγια είπε ο ίδιος ο Χριστός όταν κάλεσε και είπε στους μαθητές Του ότι «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι». Η αποταγή λοιπόν είναι αυτό το «ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν», για να μπορεί ο άνθρωπος να επιδοθεί στον πνευματικό αγώνα και για να μπορεί να φτάσει στο τελευταίο σκαλοπάτι που είναι η αγάπη μαζί με την πίστη και την ελπίδα. Το τρίπτυχο αυτό του Αποστόλου Παύλου: Πίστη, ελπίδα και αγάπη λέει ο Παύλος «μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη».

Ο Άγιος Ιωάννης την πρώτη δηλαδή την πίστη την βλέπει σαν μια ηλιαχτίδα, σαν μια ακτίδα τη δεύτερη την ελπίδα τη βλέπει σαν φως και η αγάπη την βλέπει σαν ηλιακό δίσκο, αλλά όλα και τα τρία και οι τρεις αυτές αρετές έχουν μία και την αυτή λαμπρότητα. Η αγάπη λοιπόν αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της πίστεώς μας. Ο ίδιος ο Χριστός μας είπε όταν ρωτήθηκε τι να κάνει κάποιος για να κερδίσει την βασιλεία των ουρανών «ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου». Τι σημαίνει όλο αυτό; Να τον αγαπήσεις με λίγα λόγια με όλη την ύπαρξή σου και με τη σκέψη σου και με την καρδιά σου και με το μυαλό σου και με το σώμα σου με τα πάντα σου και τον πλησίον σου ως εαυτόν.

Χωρίς την αγάπη λέγει, ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, η σωτηρία είναι προβληματική. Όλες οι προηγούμενες βαθμίδες που καλεί και μας προβάλλει ο Άγιος Ιωάννης κατατείνουν στην τελευταία την αγάπη, είναι προσανατολισμένες στην αγάπη, εμπνέονται από την αγάπη, κατευθύνονται προς την αγάπη και φωτίζονται από την αγάπη.

Η αγάπη όμως δεν είναι κάτι αόριστο. Δεν αγαπώ γενικά το ο,τιδήποτε. Η αγάπη έχει κάποιον αποδέκτη και αυτός ο αποδέκτης είναι πρόσωπο. Η αγάπη εκφράζεται μέσα από μία σχέση και μία σχέση με ένα συγκεκριμένο πρόσωπο. Αγαπώ τον τάδε ή αγαπώ την τάδε. Όλη η ζωή επομένως, οι δράσεις, οι σκέψεις, οι δραστηριότητες πρέπει να κατατείνουν, να απευθύνονται, να αποβλέπουν σε αυτό το πρόσωπο που δεν είναι άλλο από το πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Άρα η πνευματική ζωή έτσι όπως την αναλύει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος είναι ερωτική ζωή, είναι ζωή ερωτικής αγάπης με τον Χριστό γι' αυτό και με πολλή σοφία ο Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος λέγει «Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται». Ο έρωτας μου έχει σταυρωθεί. Ό,τι πράττουμε, ό,τι σκεφτόμαστε, ό,τι λέμε πρέπει να περιστρέφεται γύρω από το πρόσωπο του Χριστού. Για τον Χριστό ζούμε, για τον Χριστό αναπνέουμε, στο Χριστό προσευχόμαστε, τον Χριστό αναζητούμε, στο Χριστό απευθυνόμαστε και απευθύνουμε τα αιτήματά μας ζητώντας ικανοποίηση. Είναι αυτό που λέγει πάλι ο Απόστολος Παύλος «τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός».

Κατακλείοντας το κήρυγμά του ο κ. Χρυσόστομος ανέφερε:

«Η ζωή μας πρέπει να έχει σημείο αναφοράς τον Χριστό, πρέπει να έχει αρχή, κέντρο και τέλος το πρόσωπο του Χριστού. Το καλό που γίνεται, γίνεται γιατί το ζητά ο Χριστός. Τη νηστεία την κάνουμε γιατί την ζητά ο Χριστός. Την ελεημοσύνη την κάνουμε γιατί την ζητά ο Χριστός άρα λοιπόν στο πρόσωπο του συνανθρώπου βλέπουμε τη μορφή του Χριστού. Η αγάπη είναι εκείνη που φωτίζει την πορεία και δίνει νόημα στην άνοδό μας σε κάθε σκαλοπάτι. Χωρίς αυτήν καμία αξία δεν έχει η οποιαδήποτε άσκηση. Το να νηστεύεις απλώς για να νηστεύεις αν δεν αποβλέπει σ αυτό που ο Χριστός σου ζητάει δεν έχει κανένα νόημα, γιατί όλα ξεκινούν από το πρόσωπό Του και καταλήγουν σε Αυτόν.

Η αγάπη γεννάει την αληθινή πίστη. Τι σημαίνει πίστη; Εμπιστοσύνη. Γιατί, αν δεν αγαπάς, δεν μπορείς να εμπιστευθείς έναν άνθρωπο. Η αγάπη φωτίζει την ελπίδα γιατί δεν μπορεί να ελπίζεις, αν δεν έχεις απέναντί σου ένα πρόσωπο που αγαπάς και η αγάπη ταυτόχρονα ταπεινώνει, γιατί σε μαθαίνει να προσφέρεσαι χωρίς να ζητάς ανταπόδοση, ανταπόκριση, γιατί αυτό είναι η μίμηση του ίδιου του Κυρίου μας του Ιησού Χριστού που ανέβηκε στον Σταυρό για μας. Με την αγάπη λοιπόν και με τη θυσία, που η αγάπη απαιτεί ο άνθρωπος γίνεται όμοιος με τον Θεό. Αγαπάς το Θεό πραγματικά, όταν τον αγαπάς περισσότερο από τον εαυτό σου. Αγαπάς τον

Θεό όταν δεν νοιάζεσαι να χάσεις τα πάντα ακόμη και τον εαυτό σου αρκεί να μη χάσεις Εκείνον. Αγαπάς το Χριστό όταν ο Χριστός είναι το μόνο που δεν αντέχεις να χάσεις.

Αντέχεις να χάσεις τα πάντα από την οικογένεια μέχρι τα πάντα αλλά το Χριστό δεν αντέχεις να τον χάσεις.

Αυτό ακριβώς έκαναν και οι σήμερον τιμώμενοι και εορταζόμενοι Άγιοι της Φθιώτιδας από τον ένδοξο Απόστολο Ηρωδίωνα μέχρι τον κατά τα τελευταία χρόνια αποκαλυφθέντα από τον Θεό Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη, από τον Απόστολο Ηρωδίωνα, την Αγία Ιερουσαλήμ και τα τέκνα της και τον Ιερομάρτυρα Γρηγόριο που με το σωματικό τους μαρτύριο επισφράγισαν και επικύρωσαν με το αίμα τους την προς τον Χριστόν αγάπη τους μέχρι τον Όσιο Δαυίδ τον εν Ευβοία που γεννήθηκε σε τούτα τα μέρη, τον Σεραφείμ τον Δομβοΐτη, τον Αθανάσιο τον Μετεωρίτη, τον Όσιο Αγάθωνα, που με άσκηση και με ταπείνωση του σώματος προσέφεραν τους εαυτούς τους ζωντανό σφάγιο ως απόδειξη στον Θεό, ως απόδειξη της αγάπης τους».

Στον Πανηγυρικό Εσπερινό παραβρέθηκαν εκπρόσωποι της Βουλής, του Δήμου Λαμιέων, της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος, καθώς επίσης και των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η παρουσία νέων παιδιών, από την Λαμία, την Μαλεσίνα, τις Ράχες και άλλα σημεία της Φθιώτιδας, αλλά και μαθητές και μαθήτριες από την Αφρική, που φοιτούν στο Πρότυπο Εκκλησιαστικό Σχολείο Λαμίας.

Στο πλαίσιο της επισκέψεως τους στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος, οι Άγιοι Αρχιερείς μετά των συνοδειών τους αλλά και ο ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Θήρας Αρχιμ. π. Ματθαίος Μπαρούσης είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν και μερικές από τις δομές του Πνευματικού και Διοικητικού Κέντρου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ